

Erasmus+

ERASMUS 2022 NA KLÍČI

Průřez Erasmus projekty za rok 2022 realizovaných na škole Klíč.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Číslo projektu: 2019-1-ES01-KA229-063906 (2019 - 2022)

Partnerské školy: Zeberio, Baskicko, Španělsko - Saldus, Lotyšsko - Nicosia, Kypr

Projekt byl určen pro děti 3.-6. ročníku, přičemž s námi na některých jeho částech spolupracovaly i mladší děti. Energie je to, co vytváří náš svět v mnoha směrech, a v současné době se vývoj nových zdrojů energie stal důležitou otázkou. Zkoumali jsme různé druhy zdrojů energií. Podívali jsme se nejen do historie, ale i na inovativní návrhy, na futuristické vize a vytvořili vlastní návrhy. Učitelé si vyzkoušeli plánování projektové výuky.

Projekt, který po třech letech pomalu míří do svého finále. Druhý týden v březnu si pátáci vyzkoušeli mezinárodní spolupráci na dálku. Se školami z Lotyšska, Baskicka a Kypru jsme hráli hry a soutěžili, dělali průzkum a představovali závěry, poznávali naše země, představovali zajímavosti a trávili společný čas. Projekt jsme začali připomenutím, kde se dané země, a hlavně školy nacházejí. V úterý jsme se všichni spojili přes aplikaci Kahoot! a plnili kvízy, které zjišťovaly, kolik toho víme o partnerských zemích. Na hru se k nám připojili i žáci ze 4.A. Některé otázky byly velice těžké, ale cílem spíše bylo něco se dozvědět a naučit než testovat naše znalosti. Ale i v tak velké konkurenci jsme se drželi dobře a někteří se dokonce umísťovali na předních místech. Ve středu jsme podnikli průzkum elektrické energie na naší škole. Zjišťovali jsme, jakou má škola spotřebu a jak se měnila v posledních letech, jaký je rozdíl ve spotřebě mezi starými a novými svítidly a spotřebiči a jak jsou využity senzory pohybu pro snížení spotřeby. Informace jsme pak zpracovávali do tabulek a převáděli na grafy. Na základě zjištěných informací jsme pak navrhovali další možnosti, jak by se dala další energie ušetřit. Samozřejmě, že jsme si povídali i o tom, jak ušetřit energie doma. Ve čtvrtek jsme pak své závěry prezentovali našim partnerům. Ve středu jsme si s našimi partnery zahráli hry. Ve stejnou dobu jsme procvičovali naši angličtinu, náš důvtip, šikovnost rukou i pohybovou flexibilitu. Luštili jsme přesmyčky, stavěli pyramidy z kelímků, přenášeli bramboru a hopkali po papíru, stavěli větrníky a brčky třídili barevné papírky. O vítězství moc nešlo, spíše strávit čas společně a užít si soutěžení. Dobrou zprávou je, že se přece jenom dočkáme prezenčního setkání s našimi partnery, protože nás teď na jaře čeká setkání v Baskicku a možná i na Kypru.

5.A

ENERGYTECH JOURNEY

Projektové setkání v Česku

První týden v květnu proběhlo na naší škole projektové setkání v rámci naší spolupráce na projektu Energytech Journey. V tomto zajímavém projektu jsme zpočátku čelili mnoha výzvám, které byly převážně způsobené Covidem-19. Na druhou stranu jsme měli příležitost sdílet své zkušenosti s nelehkou situací a vyzkoušeli jsme si online setkávání. Květnové setkání se tak neslo v duchu uvolnění a nadšení, že zase můžeme opět cestovat a přivítat partnery po roce a půl, pouze na Kypru bohužel stále platila přísná omezení, a tak žáci a učitelé nemohli přijet. V pondělí jsme přivítali naše hosty z Lotyšska a Baskicka (Španělska) ve škole. Baskická škola nám předvedla jejich tradiční tanec, který se tancuje na počest vzácných hostů, čímž jsme byli velice polichoceni. Potom všechny čekala muzikoterapie pod vedením paní učitelky Hanky. Tématem projektu byly nejen energie, ale také technologie, a tak jsme v úterý vyrazili do libercké Iqlandie na vzdělávací dílnu s ozoboty. Ozoboti jsou malí robůtci, které můžete naprogramovat a zažít s nimi hodně legrace, což se nám všem moc líbilo. Cestou zpátky jsme se postavili v Kunraticích u Čvikova ve sklárně Pačinek Glass, kde všichni byli okouzleni různorodými barvami a tvary, které se dají vykouzlit ze skla. Někteří si nakoupili pěkné suvenýry domů pro své nejbližší. Ve středu nás čekal výlet do Prahy. Nechali jsme se vysadit blízko Pražského hradu a po jeho prohlídce jsme sešli na Karlův most na Staroměstské náměstí. Aby to děti zaujalo, připravili jsme si pro ně zajímavé příběhy a legendy, které jsou spojené s místy, kterými jsme se procházeli. Ve čtvrtek nás čekaly tvořivé dílny. Naši i zahraniční učitelé si připravili dílničky a v mixovaných skupinách si vybrali ty, které je nejvíce zaujaly. Tvořilo se z papíru, z vlny, z korálků, anebo z látky, a vznikaly kytičky, ovečky, náramky, maňásci nebo malované tašky. Odpoledne jsme se vydali do Modusu, místní firmy na světla, kterou nás provedl jeden z jejich ředitelů. Vysvětlil nám, které úsporné technologie jsou v současné době na vzestupu, jak digitální technologie mění výrobu a nasítil, co nás čeká v budoucnu. Bylo to velice zajímavé, protože vše vysvětloval jednoduše, aby tomu porozuměli i děti. V pátek se naši hosté stali součástí našich hodin a účastnili se s dětmi výuky matematiky, kreslení, pracovních činností nebo hudební výchovy. Většina hodin byla vedena v angličtině a všichni se aktivně zapojili. Do projektu se významně zapojili i rodiče našich žáků, když ve svých rodinách ubytovali zahraniční žáky, za což jim všem moc děkujeme. Týden utekl jako voda, a nakonec jsme se museli rozloučit.

Projekt míří do samého finále a čeká nás poslední setkání v Baskicku o měsíc později.

ENERGYTECH JOURNEY

Španělsko / Baskitsko v červnu

První den ve škole v Baskicku (Španělsku) pokračuje naše dobrodružství. Po příjezdu do školy v Zeberiu nás čekalo vřelé a přátelské uvítání. Děti z mateřské školky a žáci z 1. stupně nám předvedli tradiční místní tance, kdy na konci představení jsme se zapojili také. Následovala prohlídka krásné a prostorné školy. Zaujala nás školní zahrada, kde se pěstuje zelenina, kterou jsme mohli ochutnat k obědu. Po obědě proběhla prezentace žáků z Baskicka na téma Wavepower a další prezentace žáků z Lotyšska na téma Hydropower. Den jsme zakončili sportováním a hraním her (např. přetahování na laně i s učiteli) a hraním na místní hudební dřevěný nástroj. Už se těšíme na další zážitky.

V úterý jsme vyrazili na obhlídku okolí malebného městečka Zeberio. Na trase dlouhé 9 km jsme měli možnost vidět nádhernou přírodu a poznat jeho historii. Po výborném obědě jsme se vydali k řece, kde se děti brodily chladnou vodou a některé poprvé v životě viděly raky. A to nejlepší nás čekalo na konci dne, škola ve spolupráci s rodiči pro nás připravila tradiční pochutiny, zábavu pro děti a celý večer byl doprovázen živou hudbou. Příjemně unavení a plní dojmů jsme se rozešli do svých dočasných domovů s očekáváním, co přinese další den.

Ve středu ráno se svačinou na celý den jsme vyrazili autobusem do nádherného historického města Donostia/San Sebastián. První naše kroky směřovali do vědeckého muzea, kde nás vítala na lavičce socha Alberta Einsteina. Prošli jsme si jednotlivá patra muzea, kde byly zajímavé expozice od zvířat žijících v Baskicku, včetně pro nás exotických ryb v akváriích, až po různé fyzikální zábavné experimenty, které jsme si s radostí vyzkoušeli, u některých jsme dokonce pokořili místní rekordy. Následoval workshop zaměřený na programování Spike robota z LEGA. Po obědě jsme vyrazili na historickou prohlídku města, ale nejprve jsme se zastavili na místní vyhlášené pláži a užili si plavání, dovádění v oceánu. Následně jsme pokračovali v historické prohlídce a obdivovali vstupní bránu do města, místní architekturu domů a kostelů. Samozřejmě nechyběla zastávka na zmrzlinu a nákup suvenýrů na vyhlášené promenádě. Těšíme se na další den.

ENERGYTECH JOURNEY

Ve čtvrtek ráno nás čekalo velké dobrodružství, ke kterému jsme vyrazili speciálním autobusem, který využívají místní basketbalové hvězdy, do více než 100 km vzdálené oblasti Karpin Agenturea. Navštívili jsme zde ZOO starající se o zraněná, nemocná, případně celníky zabavená pašována zvířata, která by ve volné přírodě jen těžko přežila. Poznali jsme např. jednohookeho aligátora, daňky, medvědy, samici černého pantera a další nádherná zvířata. Obědovou pauzu jsme využili nejen k obědu, ale i k zábavě na místních prolézačkách, klouzačkách či houpačkách. Součástí ZOO byl i dinopark, kde jsme měli možnost putovat pravěkem po stopách mnoha různých dinosaurů, které jsme si na modelech mohli prohlédnout, ale i poslechnout jejich řev. Následoval přejezd do vápencové jeskyně Cueva de Pozalagua. Ohromující krásný podzemní komplex vápencových skal nás neskutečně překvapil, i na povrchu, kde byl umístěn přírodní amfiteátr. Baskická, Lotyšská a zejména Česká strana zde zapěla nádherné písně. Jeskynní komplex nás uchvátil svými úžasnými scenériemi stalaktitů, stalagnátů. Příjemně unavení, ale plni zážitků očekáváme poslední den v Baskicku před odletem.

Poslední den před samotným odletem z Baskicka byl náročný, ale o to zajímavější. Ráno jsme vyrazili místním příměstským vlakem do města Bilbao. Po příjezdu na nádraží v centru města nás zaujala krásná obrovská vitráž znázorňující typickou oblast Baskicka a její obyvatele. Slunné a teplé počasí nám opravdu přálo na procházce centrem města kolem Campy de los ingleses, kde jsme si v trávě udělali piknik. Bilbao je známé svými obřími sochami Puppy (obrovská květinová socha) či Maman (obří pavouk) a tak jsme se museli u nich vyfotit. Následovala prohlídka muzea moderního umění (Guggenheimovo muzeum) a workshop. Muzeum má krásnou architekturu a je vybaveno špičkovou technikou, ale také se v něm nacházejí nejruznější skvosty z umění, které jinde na světě neuvidíme. Při prohlídce sekce designu automobilů jsme obdivovali nejen historické klenoty od Tatry T87, Delahaye typ 165 či Ferrari 250 GTO, ale i futuristické dopravní prostředky. Závěr dne jsme strávili procházkou historické části města a sportem (včetně peloty), získali jsme medaile. Zítřka nám končí dobrodružství letem domů, přesto se těšíme na poslední hodiny v Baskicku.

Ing. Tomáš Vach a Ilona Pinekerová, DiS.

ENERGYTECH JOURNEY

Španělsko / Baskicko v červnu

Daniela Pinekerová, 5.A

Moje rodina v Baskicku

Svět se už zase vrátil do normálu, a tak jsme mohli vycestovat do Baskicka. Bydlela jsem u rodiny Garay společně s Emmou Antošovou. Hostoval nás Jurgi, který má mladšího bratra Aratze, tátu a mamku jménem Susana. V domě bydlí i s prarodiči. Baskické rodiny drží hodně pospolu. Chovají spoustu ovcí, koček a taky mají 10 psů. Susany bratr vyrábí vyhlášený sýr. Snídali jsme toasty s domácí marmeládou a kakaem. Večer, když jsme přišli ze školy, jsme šli ven a hráli si s ostatními dětmi z vesnice. Večeři jsme měli v 10 hodin večer a chodili jsme spát až o půlnoci. Škola jim začíná až v 9:30 hod., takže jsme mohli vstávat později. Moc si mi u nich líbilo a společně jsme si to užili.

Kryštof Jínek, 5.A

Můj pobyt v Baskicku

V úterý jsme šli na procházku kolem Zeberia. Dopoledne jsme se šli podívat na rozhlednu. Potom jsme se do školy vrátili na oběd. Po obědě jsme se vydali autobusem k řece. Tam jsme se mohli vykoupat. Já jsem do vody nechtěl. Na mě byla voda studená. Ostatní se vykoukali. V některých místech byla řeka hluboká a dalo se zde i plavat. Po koupeli jsme se vrátili autobusem ke škole, kde si nás vyzvedli rodiče. Já, s Tobiášem a Edou jsme jeli domů k Ametovi. U Ameta jsme se ještě stihli vykoupat v bazénu u nich na zahradě. S kluky jsme také jezdili na koloběžkách. Večer jsme s kluky a rodinou Ameta jeli na společnou večeři, která se konala venku na ulici. Večeře se zúčastnili ostatní naši spolužáci a děti ze školy Zeberio. Hrála tam hudba a vypadalo to jako koncert. Moc jsme si to užili.

Ella Šmahelová, 5.A

Pondělí

Po první noci v nové rodině jsme se vzbudily s dobrou náladou. Škola začínala v 9:30 hodin, takže jsme vstávaly v 8:00 hod. Po snídani jsme vyrazily do nové školy. První den nás vezla maminka Begoña autem až do školy. Ostatní dny už nás vozila ke školnímu autobusu, který měl zastávku kousek od jejich domu. Ve škole nás čekala prohlídka nejen školních tříd, ale viděli jsme i školku a také tam měli obrovskou tělocvičnu, a dokonce i zahradu, kde pěstovali zeleninu. Z té vaří i v jídelně. Také nám předvedli jejich tance. První oběd byl moc dobrý. Překvapilo mě, že na polévku a druhé jídlo používají jen jeden talíř. Po obědě jsme hráli španělské hry. Domů jsme jely školním autobusem, kde nás Begoña na zastávce ve městě vyzvedla. Vzala nás rovnou k moři, tam jsme se koupaly a hrály hry. Vylovily jsme hodně mušlí, nějaké jsem si dovezla domů. U moře jsme si daly i zmrzlinu, chutnala nám výborně. Domů jsme přijely k večeři. Po večeři jsme si s naší hostitelkou Joanou a jejími sestrami hrály a povídaly. Bylo nás celkem 5 holek. Večer se tam chodí spát později než u nás. Ještě jsme si v posteli povídaly a smály se, protože jsme první den měly hodně zážitků. Mně se celý týden moc líbil a bylo mi smutno, když jsme odjížděli. Moc ráda bych hostitelskou rodinu ještě někdy viděla, byli všichni moc hodní.

ENERGYTECH JOURNEY

Emma Antošová, 5.A

Středa

Dnes po budičku a snídani, kde jsme měli toust s borůvkovou marmeládou, provedení ranních povinností jsme čekali na autobus, který nás odvezl do školy. Zde mají zvláštní školní autobusy, které vypadají jako dodávky. Ve škole jsme počkali na ostatní, až dorazí z rodin. Když dorazili, tak jsme nastoupili do jiného autobusu, který nás zavezl na celodenní výlet do města Donostia v San Sebastian. Zde jsme navštívili vědecké muzeum. Toto muzeum se podobá naší IQ landii, ale je více zajímavé. V každém patře bylo něco jiného např: zkoušky lidského těla, zmatení mozku. Pak následoval workshop na téma skládání robota. Tuto zábavu jsem podnikla s kamarádkou Josefkou. Skládali jsme robota pomocí návodu na iPadech. Po skončení návštěvy muzea jsme si dali svačinu a pak jsme jeli autobusem do centra města. Když jsme dorazili do centra, vydali jsme se pěšky na pláž k oceánu. Neodolali jsme a běželi jsme se vykoupat do oceánu, který v sobě skrýval spoustu velkých vln. Ty jsme se rozhodli pro zábavu přeskakovat. Po zábavě jsme se vydali procházkou na zmrzlinu. Po focení jsme se vydali opět procházkou k autobusu, který nás dovezl zpět ke škole. Zde jsme se všichni rozloučili a vydali k dočasným rodinám. My s Dančou jsme jely opět zvláštním školním autobusem do naší dočasné rodiny, která bydlela nejvýše. Navečeřeli jsme se, vykoukali a šli do hajan. Zde se chodí později spát, protože škola začíná až v 9.30 hodin. Pobyt ve Španělsku byl krásný a budu na něj ráda vzpomínat!

STEP UP FACE THE CHALLENGE

Číslo projektu: 2021-1-CZ01-KA220-SCH-000027754 (2021 - 2024)

Partnerské školy: Spijkenisse, Nizozemí - Sassari, Sardinie, Itálie - Cartagena, Španělsko, Reunion, Francie

Projekt je určen k tomu, aby si studenti pěti evropských zemí ve věku 12-15 let uvědomili význam zdravého životního stylu a jeho přínosů pro tělo i mysl v každodenním životě. Studenti získávají nejen znalosti o stavbě a funkčnosti lidského těla, správné péči o něj a zdravé výživě, ale také znalosti o technikách sebehodnocení a základech sebekoučinku, vedoucích k jejich vlastnímu osobnímu růstu. Dále jsou v rámci projektu propagovány a podporovány mezikulturní vazby a tolerance vůči rozdílným kulturám a přesvědčení.

Erasmus+ Setkání na Sardinii

Konečně! Po dvou letech nejistoty jsme opět vyrazili do Evropy poznávat nové přátele a nová místa v rámci programu Erasmus+. Na naší cestě jsme zamířili do školy ve městě Sassari na Sardinii.

Pondělí

Hned ráno nás před školou uvítala Silvána, naše koordinátorka v místní škole. Bylo to poprvé, kdy jsme se všichni partneři projektu viděli osobně. Na škole stále platí přísná pravidla, a tak všichni musí mít roušky. Místní učitelka hudební výchovy si pro nás se svými žáky připravila malý flétnový koncert. Bylo to moc hezké. Zajímavé bylo sledovat naše žáky, jak si rychle dělají přátele. Rychlá výměna Instagramů a sportovní míčové hry k tomu výrazně přispěly. Odpoledne nás čekala prohlídka historického města Sassari. Prošli jsme úzké uličky, obdivovali historické budovy a pozorovali životní styl místních lidí. Dnes se navíc slavil Den Evropské unie, a tak jsme si zatančili s dechovou kapelou, která tu hrála na oslavu. Den jsme zakončili společnou večeří a oslavou narozenin jedné dívky z Réunionu.

Úterý

Dnes nás čekala cesta do okolí. Zavítali jsme na ostrov Fornelli, kde se nachází Národní park Asinara. Turistickou mašinkou jsme projeli 25 km dlouhou trasu a poslouchali výklad o pohnutých osudech lidí, kteří na ostrově žili. Ostrov totiž mnoho let sloužil jako vězení nejen pro běžné kriminálníky, ale také pro velmi těžké zločince. Kromě toho se stal svědkem neblahých osudů zajatých vojáků během 1. světové války, a dokonce i posledním...

STEP UP FACE THE CHALLENGE

místem pobytu některých kmotrů z největších mafiánských italských rodin. Ale i příroda zde čelila neblahým zásahům od vykácení všech stromů, zavlečení nepůvodních rostlin a živočichů až po současný problém s bílými oslíky, kteří jsou sice nádherní, ale jsou výsledkem genetické mutace a trpí mnoha nemocemi. Sídlo zde má nemocnice mořských želv, které zde zachraňují. Když pak posloucháte, čím si ty chudinky želvy prošly, je vám z toho docela smutno. V současné době je na celém území vyhlášen národní park, a tak při projíždce obdivujete malebnou přírodu a modré azurové moře. Shodli jsme se, že výlet na ostrov Fornelli byl velice poučný a zajímavý.

Středa

Dnes nás opět čekaly aktivity ve škole. Žáci měli možnost účastnit se různých hodin: angličtina, matematika a výtvarná výchova. Na hodině vaření si připravili gnocchi, které si mohou po usušení uvařit doma. Na závěr dne je čekala hodina jógy. Některé jóga nadchla a chtějí pokračovat i doma, jiní to brali jako příjemný odpočinek. Učitelé, kteří se starají o projekt, se sešli, aby společně hodnotili, plánovali, připravovali a navzájem se inspirovali. Projekt je na skvělé cestě a brzy nás čeká spousta zajímavých aktivit i v naší škole.

Čtvrtek

Sardiňané v sardinštině říkají: Ti gherzo ischire un incrollabile nuraghe. Což by se dalo přeložit jako "Chci mít jasno v tom, že jsi stálý (stabilní, silný) jako Nuragi." A právě Nuragi jsme dnes navštívili. Jsou to starověké megalitické stavby, které vznikly někdy kolem 2000 až 1000 let před naším letopočtem. Těchto staveb naleznete na ostrově okolo 7 tisíc. Další naše cesta směřovala do nekropole Sant'Andrea Priu. Komplex se skládá z 18 místností, kde se pohřbívali lidé už v době kamenné, okolo 3500 př. n. l. Jeskyně pak později byly využívány k náboženským účelům. Na oběd jsme zavítali na farmu v malebném opuštěném údolí, kde nám servirovali typické sardinské jídlo a ochutnali jsme čerstvě udělaný kozí sýr. Mňam. Toto místo mělo jednu obrovskou výhodu - nebyl tam žádný signál, žádné volání, žádný internet. Dokonalý relax! Naše poslední kroky zamířily do Baziliky Nejsvětější Trojice v Saccargii. Kostel a klášter byly dokončeny na začátku 12. století. Okolí kostela je bohaté na vápenec a na čedič, proto je stavba černobílá a zaujme již z dálky. Dnes jsme se zatoulali do dávné historie a objevili tradice typické pro tento nádherný ostrov. Už teď si říkáme, že určitě stojí za to se sem vrátit.

STEP UP FACE THE CHALLENGE

Pátek

Poslední den a další zajímavosti. Ráno jsme se vydali do Neptunovy jeskyně. Už příjezd nabízí naprosto dechberoucí výhledy na moře a skály. Neptunova jeskyně (Grotta di Nettuno) je přes kilometr dlouhá s rozlehlými síněmi, stalagmity i stalaktity. Ale vidět tuto krásu si musíte zasloužit. K jeskyni vede stezka zvaná Kozí schody, kterou tvoří 656 scsходů vytesaných do skály. Další naše cesta vedla do starobylého přímořského města Alghera se staletými městskými hradbami a dlážděnými uličkami. Procházíte se labirintem uliček s historickými domky, protkaným malými náměstíčky.

Týden utekl jako voda a nakonec se vždycky musíte rozloučit. Odvezli jsme spoustu nových zážitků a naučili jsme se hodně o sardinském ostrově ve Středozemním moři. Ale co je nejdůležitější, víme, že jsme perfektní tým a těšíme se na další spolupráci na projektu!

Mgr. Petra Plíhalová

Holandsko v říjnu

Na začátku října jsme s žáky 2. stupně vyrazili na další dobrodružnou cestu. Tentokrát do Holandska v rámci projektu STEP UP FACE THE CHALLENGE. Projekt je určen pro žáky pocházející z 5 evropských zemí (Itálie, Holandsko, Francie, Španělsko a my) ve věku 12-15 let. Začlenění zdravého životního stylu do vzdělávání je jedním z nejzajímavějších výzev pro současné školní vzdělávání. V celé Evropě také probíhá diskuse o způsobech jak motivovat žáky a studenty. Téma zdravého životního stylu přímo vede ke změnám v životě i v osobním růstu. Nejde jen o znalosti o tom, co je pro naše tělo a mysl prospěšné, ale také o schopnost přijímat výzvy, které povedou k úspěchu. Není možné čelit těmto výzvám bez silné motivace. Díky tomuto projektu tato spolupráce zasahuje nejen do našich škol, ale i za naše hranice a vnese do tříd evropský rozměr.

STEP UP FACE THE CHALLENGE

První den většina našich dětí dorazila do školy po Holandsku - na kole. Naše první kroky začaly slavnostním přivítáním ve škole panem ředitelem, poté následovaly seznamovací aktivity a prohlídka školy. Byli jsme překvapení úžasnými prostorami a prosklenými třídami. Všechny děti se učí od 1. třídy hrát na klavír a později si každý vybere svůj hudební nástroj, na který se bude učit hrát. Celá škola je velmi moderní a přitom útulná, takže se nám tam moc líbilo. Po prohlídce začaly workshopy, které byly zaměřené na zdravý životní styl. Zahráli jsme si také na MasterChefa a připravili výborný salát. Odpoledne nás čekala prohlídka města Spijkenisse a plnění úkolů. Zbytek dne pak děti trávily ve svých holandských rodinách, aby se lépe seznámily s danou kulturou. Dnešní den, úterý, byl už od rána věnován jak jinak, sýrům. Nejprve jsme se o sýrech dozvěděli spoustu zajímavých informací, potom jsme sýr sami ve škole vyráběli, a jako třešnička na dortu byla návštěva kozí farmy ve městě Mekkerstee. Měli jsme možnost si celou farmu prohlédnout a podívat se pod pokličku celého výrobního procesu. Nechyběl ani oběd a nákup sýrů přímo z této farmy. Sýr, sýr, všude kam se podíváte a navíc holandský.

Další den jsme se zúčastnili workshopu zaměřeného na trávicí systém. Druhá část dopoledne byla zaměřena na poznání oblíbeného sportu v Holandsku - KORFBALU. Připomíná to basketbal, akorát je koš uprostřed hřiště, a s míčem se nesmí driblovat ani chodit. Další zajímavostí je, že se vždy hraje ve smíšeném týmu (kluci a holky). Holanďané jsou opravdoví mistři v této hře, ale naše děti rozhodně ostudu neudělaly. Odpoledne nás čekala tvorba menu. Čtvrtek. Další úžasný den. Tentokrát jsme se vydali do nádherného historického města Leiden. Vzhledem k tomu, že jsme dorazili poměrně brzy, bylo úžasné potulovat se skoro prázdnými uličkami zalitými sluncem. Toto kouzelné město nás opravdu nadchlo. Naším hlavním cílem zde ale bylo úžasné interaktivní muzeum Corpus, kde jsme měli možnost prohlédnout si naše tělo zevnitř a dozvědět se spoustu zajímavých věcí, které ve škole určitě ještě využijeme.

Poslední den našeho mezinárodního setkání byl opravdu nabitý a užili jsme si ho do poslední minuty. Nejprve jsme začali workshopy zaměřenými na motivaci - dozvěděli jsme se o metodě "Rock and Water", a pak jsme se probírali nutričními hodnotami. Po přestávce jsme se pustili do tvorby lapbooků, které jsme pak i prezentovali. Rozloučením ve škole bylo pro nás slavnostní předání certifikátů. Poté jsme se vydali metrem do Rotterdamu, kde na nás čekal výlet lodí. Nebyla to ovšem obyčejná loď, ale Pannenkoekenboot - loď, kde se servírovaly palačinky. Na závěr jsme se šli ještě podívat do nedalekého parku. Byl to moc krásný den, který tak zakončil naše mezinárodní setkání v Holandsku.

BYLI JSME SOUSEDÉ, TEĎ JSME PŘÁTELÉ

Číslo projektu: 2020-1-CZ01-KA229-078404 (2020 - 2023)

Partnerské školy: Lúbica, Slovensko - Witkowiec, Polsko

Projekt byl zaměřen na vzájemné poznávání tří silně ekonomicky, politicky a kulturně provázaných sousedících zemí - České republiky, Slovenska a Polska. Projekt byl určen jak pro žáky 1. stupně, tak pro žáky 2. stupně, a účastnily se ho školy z příhraničních regionů, v nichž je běžné cestovat přes hranice za zaměstnáním, kulturou, nákupy či dovolenou, a je proto velmi užitečné, aby se děti dozvěděly o svých sousedech více, a aby si prohloubily znalosti jejich jazyků.

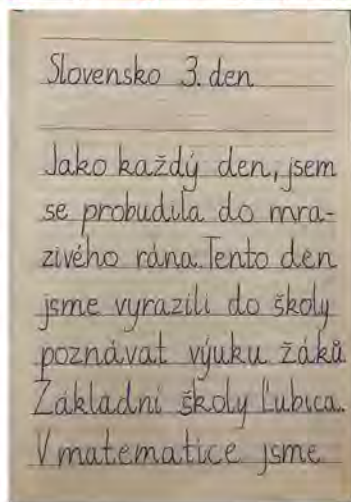
Slovensko v listopadu

ERASMUS+ Slovensko - 1. den

První den v Lubicu byl plný zážitků. Přivítání ve škole, návštěva městského úřadu a rozhovor se zástupcem starosty byl krásným pondělním začátkem. Aby toho nebylo málo, zašli jsme nakouknout, jak vypadá hasičská stanice dobrovolných hasičů. Dostali jsme odpovědi na spoustu otázek. Čím se liší nebo co mají podobného s profesionálními hasiči? Proč se jim říká "dobrovolní?" Třešničkou na dortu byla projížďka v hasičském autě po obci. Na závěr jsme navštívili řecko-evangelický kostel zdobený gotickými vitrážemi. Den utekl jako voda a po výborné večeři jsme se všichni těšili na odpočinek, abychom načerpali energii na další dobrodružství.

ERASMUS+ Slovensko - 2. den

Slunce, mrazivo a báječný výhled na Vysoké Tatry - krásný začátek druhého dne na Slovensku. Vánoční atmosféra je už cítit ve vzduchu. Neztráceli jsme zbytečně čas a dali se do pečení a zdobení vánočních perníčků. Zajímá vás, čím se liší slovenské perníčky od českých? Odpověď je jednoduchá - ničím. Společně zpívané koledy vytvořily domácí atmosféru a zpříjemnily a posílily česko - polsko - slovenské vztahy. Máme pro vás skvělý nápad, kam stojí za to se podívat. Je to okresní město pod Vysokými Tatrami, které patří mezi nejstarší města na Slovensku. Jmenuje se Kežmarok. Trávili jsme zde celé odpoledne. Navštívili jsme Kežmarský hrad a poznali jsme historii tohoto města. Druhý den jsme si doopravdy užili a těšili se na další dobrodružství.

BYLI JSME SOUSEDÉ, TEĎ JSME PŘÁTELÉ

ERASMUS+ Slovensko - 3. den

Každý den nemůže být zábava, a tak jsme dnes "vyrazili" na výuku do školy rozšířit své znalosti. Na hodině dějepisu jsme si povídali o pravěku, v matematice jsme procvičovali násobilku a číselné řady a v angličtině jsme si zopakovali slovní zásobu "Animals". Výuku jsme zakončili plaveckým výcvikem ve školním bazénu. Na konci dne jsme porovnávali způsob výuky u nás a tady na Slovensku. Znovu jsme si uvědomili, že vyučování může být zábava. Za to děkujeme našim slovenským kamarádům.

ERASMUS+ Slovensko - 4. den

Když uslyšíte slova "východní Slovensko", co vás první napadne? Ano, správně! VLKOLÍNEC a NÍZKÉ A VYSOKÉ TATRY. Nám se postěstilo navštívit všechna místa. A teď trochu historie. Vlkolíneč je památková rezervace lidové architektury a od prosince 1993 je zapsaná v seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. Představte si, že i dnes zde bydlí 20 stálých obyvatel v šesti domech z celkového počtu 55. Ten, kdo nikdy neviděl Tatry, tak si je dejte do svého "to do" listu. I nádherné počasí nám umožnilo vychutnat si všechny krásy Štrbského plesa a jeho neuvěřitelnou energii. Dvouhodinová procházka utekla jako voda. Byli jsme mírně unaveni, ale nadšení! Další báječný den je za námi.

ERASMUS+ Slovensko - poslední den

Poslední den ve škole jsme se rozloučili tvořivými dílnami. Vzájemná spolupráce s polskými kamarády, klidná a příjemná atmosféra, to vše vyústilo v krásné tvoření vánočních motivů metodou pískování. Odpoledne jsme vyrazili na náš poslední výlet, do krásného města Popradu. Navštívili jsme Podtatranské muzeum, kde byly vystaveny exponáty od pravěku po současnost. Toto muzeum patří k nejstarším na Slovensku a nachází se v krásné památkové budově postavené v roce 1886. Tento týden nám přinesl spoustu krásných zážitků, získali jsme nová přátelství, která, jak doufáme, vydrží na dlouhá léta. Jsme rádi, že jsme součástí tohoto projektu a těšíme se na další setkání, které se uskuteční u nás v České Lípě.

Mgr. Hana Baumgartnerová a Mgr. Natallia Nováková

BYLI JSME SOUSEDÉ, TEĎ JSME PŘÁTELÉ

Veronika Gernatová, 5.A

Pondělí 28. listopadu 2022

V rámci projektu Erasmus+ jsem s dětmi z 1. stupně jela na Slovensko. První den nás po snídani vyzvedly slovenské děti a zavedly nás do školy. Proběhlo seznámení s předáním dárků. Potom jsme šli na návštěvu na městský úřad, kde jsme si popovídali se zástupcem pana starosty. Bylo to hodně zajímavé a poučné. Potom nás čekalo překvapení. Čekala nás návštěva místních hasičů. Byli jsme hodně zvědaví na hasičskou stanicí. Viděli jsme stará hasičská auta, která byla všechna funkční. Jako bonus nás čekala projížďka městem a okolí v hasičském autě. Byl to zážitek!!! Na závěr dne jsme navštívili Řecko-evangelický kostel s gotickými vitrážemi. Den utekl jako voda a po výborné večeři jsme se všichni těšili na svoje postýlky.

Laura Novotná, 5.A

Úterý 29. listopadu 2022

V úterý ráno jsme šli do školy. Ve škole jsme váleli těsto na perníčky. Perníčky jsme zdobili cukrovou hmotou. Po škole jsme jeli na Kežmarský hrad. Bylo zde i muzeum, ale nejvíc se mi líbil pozemek hradu. V muzeu jsme navštívili jídelnu, pracovnu a další zajímavé místnosti. Nejvíc se mi v muzeu líbila obrazárna s vánoční výzdobou. Také dárečky pod stromečkem, co dostávají děti. Celý výlet jsme zakončili v cukrárně, kde nám naše hodné paní učitelky, Hanička s Natašou, koupily horkou čokoládu s hromadou šlehačky. Když jsme se vrátili na hotel, tak jsme po večeři měli volnou zábavu, z které se mi nejvíc líbilo, když jsem česala Haničku.

Petr Nikodým, 4.A

Čtvrtek 1. prosince 2022

Probudili jsme se, pak jsme se oblékli a šli na snídani. Tam byl švédský stůl. Po snídani jsme šli do školy v Lubici. Ze školy jsme jeli do Popradu na výlet. Nejdříve jsme se procházeli po městě, potom jsme šli do muzea. V muzeu jsme měli přednášku o pravěku a o středověku. Viděli jsme: vázy z hlíny, zbytky kostí, zkameněliny, ženskou lebku z doby bronzové, mince duhovky - statéry, obrazy, knihy, pečetě měst a středověké šperky. Z muzea jsme šli do obchodního centra na nákupy. Potom jsme šli do McDonaldu, kde jsme měli večeři. Moc jsem si to užil. :)

Jan Krudewig, 4.A

Pátek 2. prosince 2022

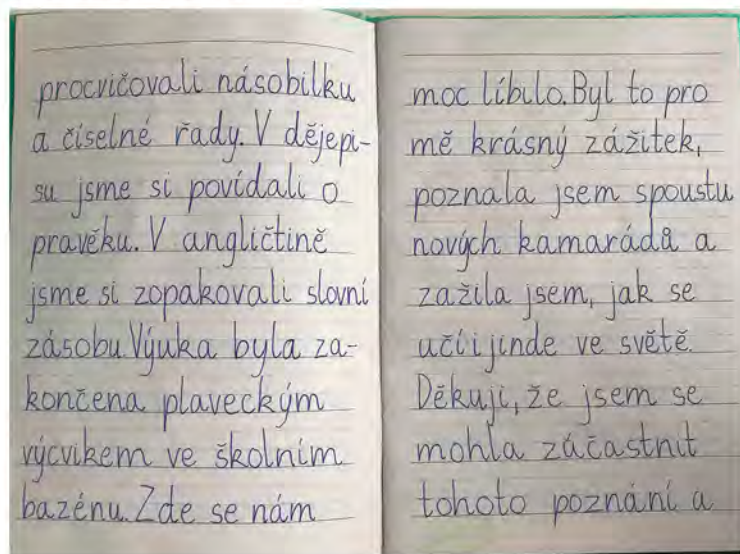
Dopoledne jsme vyráběli ve škole obrázky. Vyráběli se tak, že se nejdřív načrtl obraz, pak se vyřezal nožem a na závěr se posypal barevným pískem. Dělal jsem Vysoké Tatry. Ostatní dělali vánoční motivy. Po obědě jsme jeli do muzea v Popradu. Viděli jsme tam staré uniformy, mince, vykopávky, oštěpy. Večer jsme opět sledovali MS 2022 ve fotbale. Sledovali jsme zápas mezi Dánskem a Austrálií (0:1). Potom jsme si balili věci, protože se ráno mělo odjíždět domů. Zpáteční cesta v sobotu trvala 9 hodin a všichni jsme byli rádi, že jsme se setkali s našimi rodiči. Moc se mi na Slovensku líbilo a těším se na další cestu s Erasmem+.

BYLI JSME SOUSEDÉ, TEĎ JSME PŘÁTELÉ

Vysoké Tatry

Konečně nadešel ten den, kdy jsme měli výlet do Vysokých Tater. Ale nejdřív jsme měli jet do skanzenu. Tam nám ukazovali třeba dům z pohádky Máša a medvěd. Nebo jsem si koupil dřevěného vlka. Osada se jmenovala Vlkolíneć. Po skanzenu jsme jeli ke Štrbskému Plesu. Tam jsme měli oběd. K obědu jsme si dali gulášovou polévku. Po obědě jsme si dali kofolu, která byla ve sklenici Krušovice, takže jsme tomu říkali černé pivo. Pak jsme se vydali na vycházku kolem jezera. Ušli jsme cca šest kilometrů. Viděli jsme Vysoké Tatry z blízka. Byly to ukázkové hory. Také jsme jezdili na kolotoči, což byla velká zábava. Já jsem našel lávový kámen a kámen, který měl tvar do srdíčka.

Po výletě mě vůbec nebolely nohy. V obchodě jsem si koupil slovenskou sportovní čepici. MOC SE MI LÍBIL NA ŠTRBSKÉM PLESE!!!!!!

BYLI JSME SOUSEDÉ, TEĎ JSME PŘÁTELÉ

Česko-slovensko-polské setkání v Čechách

Poslední týden v dubnu proběhlo na naší škole projektové setkání. Žáci 2. stupně spolupracovali na různých aktivitách, aby více porozuměli jazykům našich partnerů, představili českou kulturu a získali nové přátele. Projekt cílí na vzájemné poznávání třech slovanských zemí. Naše země Česko, Slovensko a Polsko jsou úzce spojeny nejen historicky a jazykově, ale i ekonomicky v současné době. Zjistili jsme, že naši žáci vědí poměrně málo o našich sousedech a jejich jazykům rozumí jen málo. V pondělí jsme naše hosty přivítali ve škole. Naši šestáci pak měli příležitost se s našimi hosty seznámit v různých hrách. Odpoledne nás čekala prohlídka České Lípy. V úterý nás čekali dílny vaření, kdy ve smíšených skupinách žáci připravovali svatební koláčky, štrúdl a chlebičky. Naši učitelé hovořili v češtině a zahraničním žákům vysvětlovali různá slovíčka. Spolupráci žáků rozhodně nenarušovali různé jazyky. Odpoledne nás pak čekal výlet do Sloupu, kde jsme si prohlédli lesní divadlo a vystoupali k rozhledně. Ve středu se naši hosté rozdělili do tříd a stali se součástí běžné výuky, kdy se zapojili do aktivit v hodinách matematiky, českého jazyka, angličtiny, výtvarné výchovy nebo občanské výchovy. Odpoledne nás čekala dílna malování na textil, kdy si vytvořili nádherné ornamenty na plátěné tašky nebo na trička. Čtvrtek patřil návštěvě Prahy. Počasí přálo. Na pražském hradu se nám podařilo stihnout výměnu stráží a po prohlídce Zlaté uličky a Chrámu Sv. Víta jsme seběhli na Karlův most a na Staroměstské náměstí. Moc nám zachutnaly pražské trdelníky. Nachodili jsme 10 km, byli jsme pěkně unaveni, ale bylo to moc pěkné. V pátek jsme si užili sportovní hry. Týden utekl jako voda a nakonec jsme se museli rozloučit. Projekt pokračuje a na podzim nás čekají setkání v Polsku a na Slovensku.

Mgr. Petra Plihalová

Slovensko v září

První den na Slovensku

Dneska ráno nás přivítala paní ředitelka ve škole v Ľubici. Následovala prohlídka celé školy, ve které jsme například viděli i bazén. Nahlédli jsme do výuky napříč všech tříd, zaspotovali si v tělocvičně a to celé nejen se slovenskými žáky, ale také polskými. Odpoledne jsme zašli na Obecní úřad, podívat se za panem starostou. Ten nám pověděl něco o městu a následně ho doplnil bývalý ředitel školy, který nás provedl po městě, kde jsme navštívili místní dva kostely.

Druhý den

V úterý se z nás hned od rána stali kuchaři a kuchařky a připravovali jsme v místní školní prostorné kuchyňce tortilly a jablka v županu. Vše jsme řádně ochutnali, abychom mohli říct, že se nám jídlo povedlo. :) Snědli jsme toho dost, a tak jsme se šli ještě vyběhat do tělocvičny. Po obědě nás čekala procházka do vedlejšího města Kežmaroku, ve kterém jsme navštívili hrad. K hradu Kežmarok jsme sice nemuseli do kopce, ale schodů v něm bylo hodně. :) Také jsme si prošli zbytek města a rovnou se zde i navečeřili v krásné restauraci s tradiční slovenskou kuchyní. Zpáteční cestu na hotel v dešti po neosvětlené cyklostezce jsme zvládli rychlo chůzí raz dva. Před večerkou jsme si ještě zopakovali básně, které budeme zítra recitovat ve škole. Jsme připraveni a těšíme se na další den.

Třetí den

Jsme v polovině výletu, je tu středa a my se probudili do krásného slunného dne. Před začátkem vyučování jsme vyzpovídali paní ředitelku a paní učitelku Evu, která má na starosti projekty. Rozhovory jsem poctivě nahráli. Dnešní celé dopoledne nešel ve škole proud, a tak bylo úsměvné vidět například paní učitelky, jak chodí po chodbách, drží v ruce zvonečky a ohlašují začátek či konec vyučování. :) A právě vyučování jsme se dnes také zúčastnili. První hodinu měli žáci slovenský jazyk, ve kterém se učili vzory podstatných jmen, druhou hodinu měli tělesnou výchovu a třetí matematiku. Také jsme dnes zarecitovali naučenou polskou a slovenskou báseň. Po obědě se šlo plavat do bazénu přímo ve škole. Nejprve se děti rozplavaly, a poté si zahrály vodní pólo. V hotelu jsme zpracovali záznamy rozhovorů, a jelikož bylo venku krásně, šli jsme se ještě před večerí projít k nedalekému hřišti. Dnešní den byl plný sluníčka a konečně jsme zahlédli krásné zasněžené Tatry.

BYLI JSME SOUSEDÉ, TEĎ JSME PŘÁTELÉ

Čtvrtý den

Na čtvrtek byl naplánován celodenní výlet. Hned ráno jsme u školy nasedli do autobusu a vydali se za dobrodružstvím. První zastávka byla v anglickém parku, který byl plný soch a jiného umění. Bohužel nám počasí moc nepřálo, a tak jsme s deštníkem v ruce měli spíše rychloprocházku. Druhá zastávka byla v Nestville Chocolate. Hned při příchodu se nám dělaly boule za ušima :-). Dali jsme si horkou čokoládu se šlehačkou či zmrzlinou, palačinky a jiné dobřůtky. Nakoupili jsme zde i nějaké dárky. Energie byla načerpaná, a tak jsme se přesunuli na další zastávku dnešního výletu, a to na hrad Stará Ľubovňa. Vyšli jsme si k němu ještě v dešti, ale jakmile jsme se připojili k paní průvodkyni, déšť ustal a my si prošli celý hrad i s vyhlápnutím 106 schodů na věž. Z hradu jsme sešli níže do skanzenu, kde jsme nakrmili kozy, koně i ovečku, podívali se skoro do všech domečků a moc se nám tu líbilo. V nedaleké restauraci jsme se zahřáli čajem a teplým vývarem. Čas utíkal, a tak jsme se přemístili do Kežmaroku, kde jsme ještě pokoupili poslední dárky a navečeřili se. Po již známé trase jsme se vydali směr hotel, kde všichni mířili s úsměvem do postele, neboť chození bylo dnes hodně. Vše jsme všichni zvládli a užili jsme si další společný den.

Pátý den

Ani poslední den jsme nezapomněli a po snídani jsme vyrazili do školy, ve které pro nás byl připraven program v knihovně. Jednalo se o obecní knihovnu nacházející se ve škole, dochází sem tedy nejen děti ze školy, ale i veřejnost. Paní knihovnice nás seznámila se známými slovenskými spisovateli, prohlédli jsme si pár knížek a do některých jsme se i začítli. :) Každý si vytvořil záznam zážitků z celého týdne. Někdo nakreslil obrázek ke každému dni, jiní zas zpracovali vše ve formě komiksu. Ve škole nám to uteklo a teď už jen cesta domů, která je dlouhááá. Celý týden jsme si užili naplno a my moc děkujeme všem klíčákům, co s námi jeli. Byli skvělí, ničeho se nebáli, zapojovali se a byl na ně spoleh. To je pak radost cestovat a poznávat jinou zemi. :)

Mgr. Barbora Hozáková

Alžběta Beranová, 6.A

O ŠKOLE

Škola v Lubici má tři patra. V přízemí mají uměleckou školu, kde mají jak hraní na hudební nástroje tak tvoření a malování. Na škole učí 45 učitelů a je v ní 21 tříd. V prostorách školy mají vyvěšený obraz a sochu Jana Ámose Komenského jako symbol vzdělání. Mají tam jeden automat na mléka a jogurty. U vchodu mají vystavené spousta pohárů, které získali žáci školy. Mě osobně nejvíc zaujal bazén, ve kterém jsme dokonce i plavali. Tato škola se mi velice líbí.

Daniel Kovařík, 7.A

PONĚLÍ

První den jsem vstával v 7:15 hod. a v 7:45 hod. jsem šel na snídani. Potom jsme šli do školy a prohlíželi jsme si třídy a ostatní místnosti. Zajímavé bylo to, že tam měli automat na mléko a také mají ve škole bazén. Seznamoval jsem se s ostatními žáky z projektu Erasmus+. Následně jsem se šel převléknout a šel jsem do tělocvičny si zahrát fotbal. Fotbal nám moc nešel, všechny zápasy jsme prohráli, jelikož ostatní byli zkušenější hráči. Po fotbale jsme šli na oběd a k polévce jsem měl zelňačku, druhé jídlo byly halušky s brynzou. Odpoledne jsme šli na obecní úřad za starostou. Starosta nám něco řekl o historii města Lubice. Byl tam i bývalý ředitel základní školy, který nás provedl po kostelech ve městě. Dodnes se ve městě zachoval velký rozsah středověkého města. Pak jsme šli do penzionu na pokoje si odpočinout před večerí. S Honzou jsem měl k večerí velkou šunkovou pizzu s kukuřicí. Po večerí jsme šli zpátky na pokoje se vysprchovat a připravit se ke spaní. Až jsem byl vysprchovaný, tak jsem se koukal se spolubydlicíma na fotbal - Německo proti Anglii stav na konci byl 3:3 a až to skončilo, tak jsem šel spát.

Daniela Pinekerová, 6.A

ÚTERÝ

Dnešek byl velice zajímavý. Ráno jsme vstali a dali si výbornou snídani. Pak jsme šli do školy, kde na nás čekaly slovenské děti. Celé dopoledne jsme vařili. Dělali jsme tortily se sýrem, šunkou a zeleninou. Já jsem strouhala sýr, Bety se řízla a Sofi se spálila o olej. Také jsem vařily jablka v županu. Potom jsme šli do tělocvičny hrát vybiku, ale bylo to složité, protože máme jiná pravidla než Slováci a Poláci. Odpoledne jsme navštívili různé památky jako např. Gregorský kostel nebo krásný hrad Kežmarok. Cestou jsme navštívili i úžasné hřiště, kde byl kolotoč. Tohle město se mi opravdu líbí, protože je tu spousta kostelů a výhled na Tatry, které jsou ale pořád v mlze. Ve tři hodiny odpoledne jsme měli rozchod a mohli jsme se podívat po celé promenádě. Půl hodiny jsme strávili běháním a sháněním brynzy. Na večerí jsme zašli do restaurace U Jakuba, která byla tradičně vyzdobena. Zpátky na hotel jsme šli ve tmě a v dešti, ale naštěstí se nikomu nic nestalo.

Jakub Hrtánek, 8.A

STŘEDA

Tento den byl za mě zajímavý, protože jsme se učili se Slováků ve škole. První hodina byl slovenský jazyk, kde jsme se učili vzory podstatných jmen, kde mě překvapilo, jak jiné mají vzory, které jsem moc nechápal, ale později jsem jim trochu rozuměl. Jako druhý předmět jsme měli tělesnou výchovu, ten den byla hodina venku na školním hřišti, kde jsme na začátku běhali alespoň 100 metrů, pak jsme měli rozcvičku, kde jsme se protahovali, potom jsme jako poslední aktivitu hráli fotbal, který byl zábavný. Jako třetí hodinu jsme měli matematiku, kde jsme probírali kombinování, které jsme na začátku moc nepochopili, pak jsme tomu porozuměli a pak jsme počítali příklady na tabuli, celkově se mi hodina velmi líbila. Pak jsme měli oběd, ale protože nefungovala elektřina, tak jsme k obědu měli pizzu, na které jsme si všichni pochutnali. Po dlouhé přestávce jsme měli jako poslední hodinu plavání. Když jsme se převlékli a šli jsme k vodě, zaplavali jsme si a potom jsme si zahráli vodní polo, které bylo sice těžké, ale všichni se při tom bavili. Tento den byl za mě zatím nejlepší, protože jsem si ho velmi užil a budu na něj nejspíš vzpomínat.

BYLI JSME SOUSEDÉ, TEĎ JSME PŘÁTELÉ

Sofie Kadlečková, 6.A

ČTVRTEK

Čtvrtek byl velice zajímavý. Dneska ráno jsme vstávali stejně jako obvykle. Ale museli jsme být dřív před školou, protože nás čekal velký celodenní výlet. Autobus čekal před školou připraven k odjezdu, a tak jsme vyrazili na náš celodenní výlet. Ale zato počasí bylo velice špatné, protože pršelo jako z konve. První zastávka byla v parku, kde umělci s těžkým životem vytvářeli veliké a zajímavé umění. Poté jsme jeli o trochu dál a tam na nás čekala čokoládová továrna. Když jsme vešli, byli jsme překvapeni čokoládovým úžasem. Potom, co jsme si sedli, nás paní učitelky překvapily, protože nám zaplatily to, co jsme si objednali k jídlu nebo k pití, ale byla tam podmínka, museli jsme se vejít do deseti EUR. Všichni jsme si objednali čokoládu se šlehačkou nebo se zmrzlinou a dortik. Když jsme to dojedli nebo vypili, tak jsme si mysleli, že jsme dostali cukrovku a někteří říkali, že si už nikdy nedají čokoládu. Pak, co jsme byli nabití nebo napaní energií čokolády, jsme se vydali na hrad Stará Ľubovňa. Po krátkém odpočinku v autobuse jsme se tedy vydali na hrad Stará Ľubovňa. Cesta vedla do kopce a pak nás provedla paní po hradě a ještě nám zadala úkol, abychom spočítali schody do věže a někteří říkali: 114, 112, 109, ale správný výsledek byl 106 schodů. Po hradě jsme šli do takového muzea (skanzen), které bylo venku, protože tam byly chaloupky ve staré době a ještě k tomu tam dvě kozy žraly trávu a jedna dokonce na mě skočila, když jsem jí dávala trávu. Potom jsme s holkami záhledly poníka, u kterého jsme viděly koně a mezi tím jsme si i s kluky prošli chaloupky a zastihli jsme v kostele nějaký obřad, který byl jen pro pozvané. Po dlouhém chůzi jsme se zastavili v restauraci, v které jsme si dali polévku, která nás zahřála a potom jsme se vydali na zpáteční cestu autobusem, který nám zastavil u Tesca, kde nám učitelky daly rozchod. Měli jsme na to 30 minut. Čas utekl jako voda, a tak se blížil čas k večeri. Večeře byla v OK baru, všichni jsme si dali, na co jsme měli chuť. Po dobré večeři jsme šli do penzionu. A když jsme vešli do pokoje, tak jediný krok, který jsme mohli udělat, byl jen do postele. To je vše o čtvrtku.

Jan Ryger, 7.A

PÁTEK

Je tu poslední den našeho pobytu na Slovensku. Ráno jsem vstal a v 7:45 hod. jsme šli na snídani, kterou jsme měli formou bufetu. Následně jsme si šli zabalit věci na cestu domů. Potom jsem šel do školy a do školní knihovny. Ve školní knihovně nás přivítala knihovnice, která nás seznámila se známými slovenskými autory. Například Pavol Dobšinský, autor „Najkrajšie slovenské rozprávky“. Ve školní knihovně jsem strávil čas prohlížením knížek a také jsem měl možnost nakreslit nejlepší zážitky z našeho týdenního pobytu na Slovensku. Já jsem si nakreslil bazén, ve kterém jsme hráli vodní pólo a také Kežmarovský hrad. V 11:30 hod. jsem šel na oběd, čočková polévka a žemlovka, ani jedno nemám rád :-). Potom jsme šli do potravin nakoupit občerstvení na dlouhou cestu a zpět na penzion pro zavazadla. Po krátkém čekání nás vyzvedl řidič a vyjeli jsme směrem Česko. Cesta byla dlouhá, plná kolon, v jedné jsme uvízli na jednu hodinu. Šťastně jsme se dostali v 16:50 hod. na hranice s Českou republikou. Po kontrole pasů jsme přešli hraniční přechod Bumbálka. Cestou jsme ještě stavěli na benzínové pumpě a doplnili zásoby pití a jídla. Ve 22:38 hod. šťastně a ve zdraví dorážíme do České Lípy.

Polsko v říjnu

V pondělí jsme opět vycestovali za dalším dobrodružstvím, a to konkrétně do Polska městečka Witkowiec.

První den v úterý nás v místní škole přivítala paní ředitelka. Tato škola má příbližný počet žáků jako ta naše a také budova školy je podobných rozměrů. Dopolnedne jsme společně s našimi kamarády z Polska a Slovenska programovali roboty a řešili logické kvízy. Před obědem jsme se stihli podívat na obecní úřad, kde nás přivítal pan starosta. Odpolední program byl z části sportovní (vybíjená, fotbal) a z části velké výzvy a to obstat ve vaření s místním seniorským klubem, který si pro nás připravil tradiční pokrmy polévku Žurek a jablčné pierogy. Zakončení dne byla společná večere těchto tradičních pokrmů, které se nám opravdu povedli.

Druhý den ve středu jsme se vydali autobusem společně se slovenskými a polskými kamarády na celodenní výlet do Krakowa. Navštívili jsme katedrálu hradu Wawel, kde jsou pochováni králové, princezny a významné historické osobnosti Polska a zároveň jsme se podívali do kostela Nanebevzetí Panny Marie. Dozvěděli jsme se zajímavosti o polské historii a polské kultuře, která je provázána až do současnosti. Samozřejmě, že jsem si stihli koupit i nějaké suvenýry a poříditi si nezapomenutelné fotografie. Další den plný zajímavých zážitků je za námi a další zítra před námi.

Třetí den byl opět nabitý společnými zážitky. Dopolnedne jsme strávili ve škole, kde pro nás měli připravené sportovní hry v týmech, které se střídaly s logickými úkoly. Takže jsme si rozcvičili nejen tělo, ale i naši mysl. Dopolnedne jsem se vydali na prohlídku Kościóla i Klasztora w Mstowie. Zaujala nás místní pověst o mileneckém páru, na který seslala kletbu dívčina matka. Tato skála se jmenuje Skála Miłości a my jsme ji mohli navštíviti.

Čtvrtý den jsme si naposledy zahráli ve školní tělocvičně házenou, fotbal a vybíjenou. Byli jsme rozděleni do čtyřech týmů a skvěle jsme si to užili. Po obědě nás odvezl autobus do Częstochowy a tam jsme se šli podívat na jedno z nejznámějších poutních míst Polska a to do kláštera Jasnej Góry. Dopolnedne jsme si užili v místním aquaparku, který byl plný skvělých vodních atrakcí.

Ing. Kamila Kadlečková

BYLI JSME SOUSEDÉ, TEĎ JSME PŘÁTELÉ

Viktorie Žáková, 7.A

Polsko

Po dvouletém čekání se naše škola opět vypravila za hranice Čech. Tentokrát do Polska a především do polské školy ve Witkowicích. Celý název školy je - Základní škola Jana Kochanowského. Jméno má podle svého patrona, vynikajícího polského básníka Jana Kochanowski. Byl též nazýván otcem polské poezie. Škola je poměrně rozlehlá, má vlastní jídelnu, tělocvičnu, knihovnu, dokonce i ošetrovnu. Ředitelkou na této škole je maminka Marty, u té jsem bydlela. Vyučují se zde stejné předměty jako u nás, navíc mají jen polštinu a náboženství. Polsko je hodně nábožensky založená země. Ve škole je 9 tříd, včetně předškolního oddělení. Vyučování trvá od 8 do 15 hodin. Školu navštěvuje cca 150 žáků ve třídě jich je 19. Známkování mají odlišné, nejlepší známka 6 a nejhorší je 1. Škola si zakládá na dodržování tradic a zvyků. Má dokonce i své symboly: hymnu a prapor. Ve škole jsme měli možnost vyzkoušet si tělocvičnu, kde jsme hráli různé hry s Poláky a Slováky. Potom jsme šli do učebny přírodopisu, kde jsme vyzkoušeli různé chemické pokusy. Marta říkala, že jí nejvíc baví biologie, tělocvik a angličtina. Witkowská škola mi přišla hodně podobná té naší. Čas jsem ale netrávila jen ve škole, naši hostitelé nám připravili skvělý program. Výlety a jiné aktivity. V Polsku se mi moc líbilo, Marta s maminkou se o mě skvěle postaraly, měla jsem i vlastní pokoj. Jen jídlo mi moc nechutnalo. Doufám, že se do Polska ještě někdy podívám. Do widzenia, Viki.

Kadlečková Sofie, 6.A

Středa 19. 10. 2022

Dnešek byl velice zajímavý. S Majou (moje hostitelka) jsme se připravily na výlet do Krakowa. Krakow je krajské město, protože do Varšavy by to bylo delší. Cesta autobusem byla náročná, ale i přesto se to dalo zvládnout, a nějaké zastávky tam musely být. Když jsme byli v Krakově, tak nás na první pohled uchvátil královský zámek Wawel. Byl opravdu obrovský. Nejdřív jsme zavítali do zahrady, a pak nás naše průvodkyně, která byla velice sympatická, provedla katedrálou s hrobkami králů. Tu krásu uvnitř jsme vyfotit nemohli, ale protože to byla opravdu nádhera, tak jsme rychle něco tajně nacvakali, aby nás nikdo neviděl, protože tam měli dokonce i hlídače. Pak jsme vylezli úzkou cestou na věž, abychom se mohli podívat z velké výšky po okolí. Po prohlídce jsme šli na oběd do restaurace pod zámek, moc mně tam chutnalo. K obědu jsme dostali hranolky a řízek. Pak jsme se prošli po centru, kde jsme uviděli nejstarší místní kostelík. Byl malinký, ale i tak hezký. Po rozchodu jsme se vydali na zpáteční cestu, kde si pro mě a Maju přijeli její rodiče. Když jsme naskočili do auta, tak nám sdělili, že jedeme do pizzerie na večeři, a to mě velice potěšilo. Ten den jsme si velice užili.

Kristián Frei, 8.A

Čtvrtek 20. 10. 2022

Tento den byl jedním z nejzábavnějších a nejvíce aktivních dnů z celého týdne, takže mi dovozte o něm něco více napsat. Ráno začalo jako obvykle cestou do školy. Dopoledne jsme dělali pohybové aktivity (týmové sporty) a vzdělávali se v chemii. Poté, co jsme se rozešli, byl čas na divadlo, které nám vymysleli Slováci. My jsme naoplátku připravili představení Polákům. Divadlo bylo o Jánošíkově pokladu, a každý měl svoji podstatnou roli. Nechyběl ani taneček na závěr. Odpoledne jsme se vydali na prohlídku známého kostela na kraji města; pro Poláky je to velmi významné náboženské místo.

BYLI JSME SOUSEDÉ, TEĎ JSME PŘÁTELÉ

Dostali jsme zde i přednášku, která se týkala polského výtvarného umění. Když jsme z kostela odcházeli, uviděli jsme hezkého psa jménem Liban. Trochu připomínal Maxipsa Fika. Další dobrodružství nás čekalo na skále Milości, která byla nedaleko kostela. Ale ještě předtím jsme si procvičili morseovku. Pak jsme se vydali ke skále, která nebyla tak vysoká, ale byla zábava na ni šplhat. Slavný výlet byl zakončen u parádní večeře místní pizzou. U večeře jsme si také zazpívali písničky a moc jsme si to užili. Tento den byl pro mne jedním z největších zážitků, na který budu rozhodně vzpomínat.

Ovanes Nikogosyan, 8.A

Pátek 21. 10. 2022

Pátek byl velmi dobrý den. Všichni jsme se sešli ve škole jako vždy. Ve škole jsme udělali aktivit dost, zahráli jsme si divadlo a také polské hry v týmech. Poté jsme šli do malé katedrály, kde jsme si poslechli řeč. Poté nás pán pustil na zahradu a všichni běželi ke psovi. My Češi jsme mu říkali Maxipes Fik, protože byl možná větší než já a to já měřím cca 170 cm. Zachvíli jsme se rozloučili s pánem a jeho maxipsem a šli jsme dělat aktivity na skále Milosci. Po výlezu na Milosci jsme si dali výbornou pizzu ve výborné restauraci. Pak nastalo to, na co jsme se těšili nejvíce, AQUAPARK!!! Všichni jsme se vykouпали a na konci plavání nám už nezbývala ani jedna kapka energie. Dojeli jsme k dětskému domovu, kde jsme pak všichni jeli k Julitě [moje hostitelka]. Všichni jsme si užili poslední chvíle s Polákama, pak se všichni rozjeli domů a všichni jsme si dali dobrého šlofika.

Jan Votruba, 8.A

Sobota 22. 10. 2022

V sobotu ráno jsme podle informací měli jet k dětskému domovu na nějaké aktivity. Potom jsme se ale dozvěděli, že se nic nekoná. I když se nic nemělo dít, děti si udělali svoji akci. Byli jsme na hřišti před dětským domovem a šli jsme na malou procházku. Až přijeli rodiče, jeli jsme zpátky domů na oběd. Po obědě jsme se sešli u dětského domova, kde už čekal bus a jeli jsme domů. Cesty v Polsku jsou zajímavé, takže cesta zpátky byla dost zábavná. Jinak cesta uběhla rychle a večer si nás už rodiče vyzvedávali před Krystalem. Byl to super zážitek. V rodině se mi bydlelo hezky a starali se o mě. Těším se, až zase někam budu moct jet.

Moje rodina

Když mě moje rodina přivezla domů, hned mě zaujal jejich velký a nádherný barák. Hned po tom, co jsem vstoupil do dveří, mě vítal jejich pes Míša a jejich kočka. Provedli mě celým domem a ukázali mi můj pokoj. V pokoji byl rozkládací gauč a několik skříněk. Každý den jsem tam dostával ty nejlepší snídaně, svačiny a večeře. Starali se o mě hezky a bylo to tam příjemné, i když jsme tam netrávili tolik času.

Číslo projektu: 2021-1-CZ01-KA220-SCH-000027773 (2021 - 2024)

Partnerské školy: Santa Cruz de La Palma, Kanárské ostrovy, Španělsko - Alexandroupoli, Řecko - Tolmin, Slovinsko - Karlskrona, Švédsko - Vilkaivišis, Litva

Projektu se účastnili žáci šesti evropských zemí ve věku 6-12 let. Poslední roky ukazují, že současná generace neumí digitální nástroje pro učení a osobní organizaci používat v dostatečné míře, a proto byl projekt zaměřen na používání digitálních nástrojů v matematice, která je jednou z klíčových kompetencí 21. století. Smyslem projektu bylo jak vzdělávání žáků, tak i vzdělávání učitelů v tomto směru, a také vytvoření sady materiálů CLIL k podpoře výuky a studia matematiky v rámci mezinárodního partnerství.

Projektové setkání v Česku

První projektové setkání proběhlo na konci května 2022 právě na naší Základní škole Klíč v České Lípě. Dorazilo 10 učitelů a 20 dětí z partnerských škol.

V pondělí jsme naše hosty uvítali v sále ZUŠ. Přišla i starostka města Jitka Volfová, která naše hosty přivítala a vyzdvihla užitečnost a nutnost setkávání učitelů a žáků na mezinárodní úrovni. Každá třída si připravila představení, a tak jsme se mohli zaposlouchat do českých lidovek a populárních písniček, a viděli jsme i divadelní scénku z českých legend v anglickém překladu v podání našich páťáků. Naši hosté si připravili tradiční písničky ze svých domovin a některé byly doplněny i tradičními tanci. Odpoledne pak naši hosté představovali své země ve třídách. Kromě nádherných obrázků přírody a kulturních památek jsme mohli zhlédnout tradiční kreslené pohádky z jejich zemí, z nichž jsme některé znali, ale některé pro nás byly úplně nové. V úterý nás čekala projektová aktivita.

V týmech jsme vytvářeli komiksové matematické úlohy na sčítání a odčítání. Bylo vidět, že děti jsou velice kreativní, a práce s digitálními technologiemi je velmi bavila. Vzniklo tak 6 komiksových matematických úloh. Odpoledne jsme vyrazili do Kunratic u Cvikova na prohlídku sklárny, kde byli všichni unesení z nádherných barev a různých tvarů skla, a kde si každé z dětí také mohlo zkusit vyfouknout svoji skleněnou kouli. Na středu připadl den dětí. Žáci 8. a 9. ročníku si připravili soutěže nejen pro mladší žáky naší školy, ale i pro naše hosty. Každý tým byl tvořen žáky napříč ročníky a každý měl zahraničního hosta. Starší spolužáci podporovali a motivovali své týmy. Nakonec výsledky nebyly až tak důležité a každý dostal svoji odměnu. Ve čtvrtek nás čekal výlet do Prahy.

MATH IS FINE WITH DIGITAL STYLE

Nechali jsme se vysadit blízko Pražského hradu a po jeho prohlídce jsme sešli na Karlův most na Staroměstské náměstí.

V pátek se naši hosté stali součástí našich hodin a účastnili se s našimi dětmi výuky matematiky, kreslení, pracovních činností nebo hudební výchovy. Naše škola má co nabídnout, a tak si naši učitelé připravili pro zahraniční pedagogy semináře na téma tandemové výuky, metody CLIL v matematice, nebo na Hejného metodu v matematice. Do projektu se významně zapojili i rodiče našich žáků, když ve svých rodinách ubytovali zahraniční žáky, za což jim všem moc děkujeme. Týden utekl jako voda a nakonec jsme se museli rozloučit. Ale projekt je v začátcích, takže se brzy zase uvidíme a čeká nás spousta dalších zajímavých společných zážitků.

Mgr. Petra Pilhalová

La Palma v listopadu

Druhé mezinárodní setkání na ostrově La Palma začalo právě dne 14. listopadu 2022. Tento mezinárodní projekt je určen pro žáky ze 6 evropských zemí (La Palma – Kanárské ostrovy, Švédsko, Litva, Řecko, Slovinsko a ČR) ve věku 6-12 let. Matematická kompetence je jednou z klíčových kompetencí 21. století, proto se šest škol z různých evropských zemí rozhodlo obnovit a iniciovat výukové metody inovace vzdělávání pomocí začlenění používání digitálních nástrojů v matematice, aby byly děti více motivovány. Poslední roky ukázaly, že i když mluvíme o současné generaci jako o „digitální generaci“, neumí používat digitální nástroje pro učení a osobní organizaci. Celá projektová doba je rozdělena do šesti období, kdy každá fáze je věnována jednomu matematickému tématu. Témata jsou: Odečítání a sčítání, Násobení a dělení, Zlomky, Matematický průměr, 2D geometrie a 3D geometrie.

První den našeho mezinárodního setkání na jednom z Kanárských ostrovů - na La Palmě nás čekalo nádherné přivítání. Tradiční tance z každého ze 7 Kanárských ostrovů. Bylo to úžasné. Druhý den našeho mezinárodního setkání se nesl v duchu poznávání a plnění matematických úkolů. Navštívili jsme Národní park Caldera de Taburiente. Autobus nás vyvezl na vyhlídku Mirador de La Cumbrecita a odtud jsme se vydali na sestup do údolí a přitom jsme plnili matematické úkoly. Po 7 km sestupu jsme si užili obědový piknik pod eukalypty a vydali se podívat na činnou sopku, která před rokem pohřbila kus ostrova. Tento krásný den jsme zakončili u moře.

MATH IS FINE WITH DIGITAL STYLE

Naše mezinárodní setkání na Kanárských ostrovech utíká neuvěřitelně rychle. Máme za sebou další, třetí, parádní den. Tentokrát jsme měli program celý den ve škole. Navazovali jsme na aktivity, které jsme začali na výletě v Národním parku. Měli jsme několik workshopů a také hodin matematiky, které vedli zahraniční učitelé. Nesměla chybět ani velká přestávka, kterou jsme trávili na hřišti s úchvatným výhledem na moře.

Ve čtvrtek nás čekal sportovní den. Učili jsme se tradiční sporty a užili si několik matematických aktivit. Nejvíce se nám líbilo to, že jsme mohli být celý den u moře a na pláži s černým pískem. Na závěr nemohlo chybět koupání v moři.

Poslední den ve škole jsme si užili. Nejprve jsme dokončovali projektové aktivity a pak nás čekala taneční hodina. Učili jsme se několik tanců a užili si u toho hodně legrace. Na závěr jsme celé setkání slavnostně ukončili. Byl to naprosto úžasný projektový týden. Další setkání s tímto projektem nás čeká ve Švédsku.

Ing. Lucie Dolejší

Karolinka

Pondělí 14. listopadu 2022

První den ve škole byl úžasný. Nejprve jsme se všichni seznámili a dostali jsme jmenovky. Potom jsme se přesunuli do tělocvičny, kde jsme zažili nádherné přivítání. Děti ze školky měly připravené vlaječky jednotlivých států a přivítaly nás hymnou našich států. Každá třída si připravila tradiční tanec jednoho z Kanárských ostrovů. Nádherné byly nejenom tance a hudba, ale i kulisy a kroje. Na závěr se nám představili učitelé, kteří také měli tradiční kroje. Po slavnostním přivítání nás čekala prohlídka školou. Na škole se mi nejvíce líbilo velké hřiště, kde si děti mohou o přestávce zahrát různé hry. My jsme zde vždycky svačili. Škola měla také nádherný výhled na oceán a skály. Každý den jsme měli společný oběd ve školní jídelně. Jídlo jsme dostávali na speciální ták postupně. Po obědě si nás rodina vyzvedla a odvezla domů. Bydlela jsem v úžasné rodině. Moje kamarádka se jmenovala Julieta. V rodině mne uvítali babička a dědeček, kteří moc neuměli anglicky, takže jsme používali překladač a vše jsme zvládli. Dědeček byl moc vtipný, společně jsme si i několikrát zatančili. Po mém příletu se také slavily babičky narozeniny. V rodině byla i 2 šťěňátka - kluci. Celá rodina mi připadala moc šťastná. Měla jsem svůj samostatný pokoj. Maminka Juliety byla moc hodná a milá. Hodně často byly k jídlu těstoviny a ty mám ráda. Překvapilo mne, že opravdu pozdě večeří. Večeřeli jsme každý den až před desátou hodinou. Byla jsem nadšená z přírody, která zde je. Miluji moře a to jim zde moc závidím. Nádherné jsou také černé pláže, které zde jsou. Jsem moc ráda, že jsem se mohla tohoto výjezdu zúčastnit. Nikdy na to nezapomenu a doufám, že s Julieta budeme i nadále kamarádky.

MATH IS FINE WITH DIGITAL STYLE

Matúš

Úterý 15. listopadu 2022

Vzbudil jsem se okolo sedmé ráno, tak jsem si šel pro tašku a šel jsem dolů si dát cereálie s mlékem. Volali mě k autu, se kterým jsme jeli do školy. Když jsme přijeli do školy, tak nás kontrolovali, jestli máme vše na výlet, kdyby ne, tak by to byl průšvih. Autobusem jsme jeli se podívat na dokument o sopce. Dokoukali jsme dokument a další zastávka byly soutěže, kde jsme byli rozdělení na dvě skupiny. Obě dvě skupiny šly po stejné cestě a plnily matematické úkoly, některé byly těžké a nějaké zase lehké. Často jsem ty příklady nevypočítal sám. K celé výpravě jsme měli průvodce, který nás na úkoly vždy upozornil. Celá výprava byla po lesní cestě a na jejím konci jsme zase nasedli do autobusu, který nás odvezl se podívat na sopku. Já jsem si myslel, že ta sopka bude hodně velká, ale divil jsem se, protože tomu tak nebylo, byla malá jako slon. Návštěva sopky byla krátká asi 5 minut. Okolí sopky bylo celé černé. Nikdy jsem tak černou zem neviděl. A zase šup do autobusu, který nás odvezl na piknik neboli oběd. Měli jsme španělskou omeletu, španělské krokety a na všem jsem si moc pochutnal. A zase tím autobusem, který nás vozil celý den, hurá do školy. Už na začátku jsem si myslel, že to bude únavné a bylo to tak, byl jsem úplně unavený. Vždy po škole jsme zůstali v jídelně, jako kdyby to byla družina. Tam jsme vždy koukali na hezké pohádky pro děti. Adrianu tatínek a maminka nás vždy vyzvedávali hodně pozdě. Když už nás v jídelně zbylo málo, tak jsme se přesunuli do školky, která byla hned vedle jídelny. Byla to někdy hodně velká zábava, protože nám dovolili hrát fotbal na malém venkovním plácku. Pak nás vyzvedli rodiče a jeli jsme domů. Doma jsme s Lukášem tancovali Just Dance na jejich nintendu. Užil jsem si to hodně.

O RODINĚ

Bydlel jsem ve čtyřčlenné rodině. Matka Maria, táta Filipé, syn Rubén a dcera Adriana. Všichni z rodiny byli na nás moc hodní, a tak proběhlo vše v pohodě. Pomalu vždy nás nechali si vybrat oběd nebo večeři a pokaždé jsem si moc pochutnal. Neuměli moc anglicky, ale my jsme se s tím poprali a zvládli jsme to jako profici. Dobrý bylo, že před každým sprchováním jsme hráli hru. Závodili jsme, kdo rychleji řekne jméno toho druhého a kdo vyhrál, mohl jít do koupelny poslední. Moc se mi u nich líbilo a jsem moc rád, že jsem se mohl této akce zúčastnit. Děkuji :)

Lukáš

Čtvrtek 17. listopadu 2022

Vzbudil jsem se v 7:00 ráno, bylo krásné slunné počasí. Felipe nás odvezl do školy. Věděl jsem, že čtvrtek budeme trávit na pláži, řekly nám to paní učitelky, ale netušil jsem, co tam budeme dělat. Na pláži jsme se rozdělili do družstev a španělský pan učitel nám vysvětlil, co máme dělat. Byly to 3 tradiční kanárské hry. První hra, kterou jsem hrál, byla o tom, že jsem musel míčkem trefit malá víčka, která byla na kuželu. Za každé trefené víčko jsem získal bod. Na druhou hru jsme potřebovali kruh, míč a tyč. Hrálo více hráčů. Jestli jsem to dobře pochopil, jeden hráč házel míček do kruhu a já měl tyčí míček odrazit, aby se netrefil dovnitř kruhu. On měl také svůj kruh, a my jsme mu měli v něm vyhrabat díru. Třetí hra byl tradiční kanárský zápas, jeden proti jednomu. Vyhrál ten, který první položil protihráče na zem. Po hrách byla velká koupáčka v moři. Byly tam docela velké vlny a to byla velká zábava. Hodně jsem si to užil. Na La Palmě mají černý písek! Na oběd jsme šli do školní jídelny. Byla dýňová polévka a pečené kuře s brambory. Jejich jídla jsou velmi odlišná od českých jídel. Něco mi chutnalo více a něco méně.

Po obědě jsme čekali na Adriany rodiče. Odvezli nás k nim domů. Po celém dni na pláži jsem byl unavený. Matůš také, tak jsme byli doma a hráli jsme just dance a ostatní hry. K večeru byl Mekáč :D

O RODINĚ

Felipe - otec, bubeník v kapele. Jeden den nás Felipe vzal do studia, kde nám ukázal, jak hraje na bubny [bonga]. Bylo to super. María José - matka, učitelka španělského jazyka na střední škole. María José výborně vařila španělské omelety. Měli jsme je dvakrát a byly moc dobré :D Rubén a Adriana. Rubén byl letos v květnu u nás v České Lípě, ale protože už chodí na střední školu, hostovala nás jeho sestra Adriana. Rubén perfektně maloval, hlavně mangy. Adriana se celý týden o nás starala, ve škole i doma. Byla to moc hodná rodina, vzali nás na spoustu výletů. Byli jsme na lodi Kryštofa Kolumba, Santa Maria, která je v Santa Cruz de la Palma. Také jsme byli v muzeu, na vyhlídce, v zoo.

Bětko

Pátek 18. listopadu 2022

V listopadu jsem trávila společně se spolužáky ze školy týden na La Palmě na programu Erasmus. Každý den jsme měli ve škole nabitý program společně se všemi zahraničními dětmi, co školu přijeli navštívit. V pátek jsme ve škole společně pracovali ve dvou nebo ve třech lidech a dělali jsme nějaká matematická cvičení. Např.: do určitého času vypočítat nějaké příklady na dělení nebo násobení nebo taky plus a mínus, byla to zábava. Odpoledne jsme šli do místní tělocvičny a tam nás učili tančit upravenou Makarenu. Byli tam dva tanečníci, podle kterých jsme tancovali. Učili nás i další tance. Moc nás to bavilo, ale bylo tam takové teplo, že jsem byla úplně mokrá a zmožená :D. Poté jsme dostali certifikáty za učast Erasmu. Následoval oběd, bylo kuře s bramborami. Mně to osobně velmi hodně chutnalo. Vždy po obědě nás vyzvedávaly naše rodiny. Má rodina, u které jsem bydlela, se skládala z mé kamarádky Julie, její mamky Montsery a tatínka Tona a Julin bratr Marcos a jejich babička. S rodinou jsme vždy večer vyrazili někam ven. Večery s mou rodinou byly vždy ze všeho nejlepší. Neuměli moc anglicky, jen maminka, ale vždy jsme si porozuměli. Ukazovali mi město a pak vyrazili jsme na jídlo. Seznámila jsem se i se španělskými kamarády. Má rodina, u které jsem hostovala, byla super. Když jsem odlétala, bylo mi moc smutno. Určitě bych se tam chtěla vrátit a vidět ještě jednou černé pláže.

PROJEKTY DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ PEDAGOGŮ

Projekty mobility osob jsou zaměřené na mezinárodní výjezdy na kurzy, školení nebo stínování pro zaměstnance škol. Na projektové období 2021-2027 jsme získali akreditaci, která nás opravňuje každý rok získat financování na mobility. Témata, která nás zajímají: Osobní rozvoj žáků jako každodenní součást vzdělávání, Digitální kompetence do vyučování i pro osobní potřebu, Začlenění formativního hodnocení, Začlenění projektové vyučování, Programování jako součást osnov

MOTIVACE, KREATIVITA A MULTIMÉDIA

Mgr. Petra Plíhalová

“Teach with a Twist! Motivate your Students with Creative Teaching Strategies”
“Photo and Video Making in your Classroom: the Educational Power of Multimedia”

Po poněkud delší pauze jsme zase měli možnost vycestovat na zahraniční vzdělávací kurz v rámci programu Erasmus. Tyto kurzy nejen rozšiřují naše pedagogické dovednosti, ale také se často zaměřují na moderní trendy ve výuce, které se v Evropě či ve světě využívají a brzy se stanou součástí i našich osnov a přístupů ke vzdělávání.

Na začátku července 2022 jsem zamířila na dva kurzy do Barcelony. První kurz byl zaměřen na způsoby, jak u dětí rozvíjet kreativitu. Celý název kurzu byl: “Teach with a Twist! Motivate your Students with Creative Teaching Strategies”. Tento kurz představoval dovednosti a nástroje, jak efektivně zapojit a motivovat naše studenty, s využitím nejnovějších výukových přístupů a rozvoje naší vlastní představivosti a představivosti našich žáků. Učili jsme se, jak začlenit kreativní myšlení a řešení problémů do našich plánů hodin a získali jsme praktické zkušenosti s aktivitami zaměřenými na žáky, abychom podpořili jejich zapojení do výuky. Diskutovali jsme o moderních strategiích, jak na motivaci žáků, jak rozvíjet kritické myšlení a jak rozvíjet dovednost řešit problémy. Kromě toho nám kurz poskytl potřebné znalosti, abychom mohli správně integrovat některé z nejkreativnějších digitálních nástrojů do třídy jako cenné nástroje na podporu stylu učení každého studenta.

Druhý týden byl věnovaný digitálním technologiím v kurzu s názvem: “Photo and Video Making in your Classroom: the Educational Power of Multimedia”. Učili jsme se používat a přizpůsobovat existující audiovizuální zdroje a také vytvářet vlastní, abychom zlepšili přístup k učení našich žáků. Získali jsme praktické znalosti o digitálních nástrojích a bezplatném softwaru pro správu a produkci videí, fotografií a zvuků. Naučili jsme se shromažďovat profesionální a bezpečné online zdroje, nahrávat a sdílet materiály online a jak na streamování lekcí. Prošli jsme různé možnosti, jak upravovat zvuk a fotografie a přidávat k videu titulky. Zajímavým tématem bylo využití mobilního telefonu k různým technikám záznamů a jejich úprav.

Tyto kurzy jsou vždy nejen velice zajímavé, ale také velmi motivační. Vždy si přivážím mnoho zajímavých poznatků od lektorů a praktických zkušeností od kolegů. Velkým přínosem jsou i nově navázaná přátelství, která pak často proměňujeme v užší spolupráci mezi školami na nových projektech.

KURZ MINDFULNESS

Ing. Lucie Dolejší

Díky projekt Erasmus plus jsme měla možnost začátkem srpna 2022 navštívit vzdělávací kurz pro pedagogy ve Splitu. Kurz byl zaměřený na Mindfulness. Celý název byl "MINDFULNESS – Breathing Technique that is changing the 21st Century Classroom". Mindfulness dokáže v několika směrech zlepšit život k lepšímu. Zlepšuje ovládání emocí, zvyšuje sebevědomí, pocit klidu, uvolnění a sebedůvěry, snižuje strachy a úzkosti. Výuka mindfulness se u dětí příliš neliší od dospělých. Aktivita jsou pro žáky vybírány s ohledem na věkovou skupinu. Cvičení jsou vedena zábavnou a citlivou formou, takže je použitelný už od školkového věku.

Posilováním mindfulness se děti učí životní dovednosti, které jim pomohou přivést pozornost ke svým vnitřním i vnějším prožitkům a vnést reflexi do svého jednání.

Dle nejnovějších výzkumů má Mindfulness tyto přínosy:

- ☑ zlepšení sebeovládání
- ☑ zvýšení sebevědomí
- ☑ snížení negativních emocí
- ☑ snížení úzkosti a deprese
- ☑ zvýšení pocitu klidu, uvolnění a sebedůvěry
- ☑ zvýšení kvality spánku
- ☑ lepší zvládání hněvu
- ☑ pokles hyperaktivity a impulzivita

Kurz ve Splitu začínal v neděli večer společným představením všech účastníků kurzu a škol, ze kterých přicházejí. Sešli se tam pedagogové opravdu z celé Evropy a díky tomu jsme mohli sdílet zkušenosti nejen z oblasti mindfulness, ale i z oblastí, které nás spojují - zkušenosti s prací s dětmi ve všech podobách. Získali jsme také spoustu poznatků o Chorvatsku a o Splitu samotném.

Další dny už probíhala výuka a praktická cvičení. Témata, která jsme otevírali, byla například: přítomný okamžik, práce s dechem, hluboká relaxace. Vše jsme zároveň aplikovali do učitelské praxe a možnosti pro práci s dětmi ve třídě.

Doprovodným programem bylo například přednáška o zdravém životním stylu, základní informace o chorvatském vzdělávacím systému, vzdělávací strategie, místní kultura a historie. Tento kurz považuji za velmi přínosný a v současné době velmi důležitý. Určitě s kolegy budeme v aplikování Mindfulness ve škole pokračovat a zapojíme i ostatní kolegy.

POSITIVE MINDSET AND WELL-BEING IN SCHOOLS

Mgr. Diana Freiová

Kurz „Positive Mindset and Well-Being in Schools“ v Barceloně

Barcelona! Na začátku srpna 2022 jsem strávila 14 dní v Barceloně, a to v rámci programu Erasmus+. Cílem mého pobytu byl kurz Pozitivní myšlení a duševní pohoda ve školách, určený pro pedagogy ze všech států EU.

Jela jsem do Barcelony bez očekávání, avšak s menšími obavami, zda si s angličtinou člověk vůbec vystačí ve španělsky mluvící zemi, a navíc v její katalánské podobě. Jaké pak bylo moje překvapení, když jsem zjistila, že Barcelona je kosmopolitní metropole s tisíci turisty, kde se anglicky domluvíte všude.

Kurz se konal v mohutné historické budově v modernistickém stylu v samém centru města, u Plaça de Catalunya. V prvním týdnu bylo účastníků 20, a sice převážně z Polska, Maďarska a Belgie; v druhém týdnu pak pouze 10. Menší skupina nám umožnila, abychom šli do větší hloubky probíraných témat a mohli pracovat podle našich potřeb. Lektorky byly dvě velmi milé a půvabné Italky.

Kurz zahrnoval nejen teoretické poznatky v oblasti Pozitivní psychologie, neurovědy a emoční inteligence, ale také praktické ukázky, cvičení a hry na rozvoj sociálních a komunikačních dovedností, emoční inteligence a empatie. Vyzkoušeli jsme si v praxi techniky mindfulness („všímavosti“), relaxační a dýchací techniky, které pomáhají snížit každodenní stres a dále jógu na udržení fyzické kondice a pozitivního myšlení. Velkým přínosem kurzu byl také bohatý a pestrý kulturní program, který nám byl nabídnut mimo přednášky a zahrnoval návštěvu historické botanické zahrady, muzea umění, projíždku dvoupatrovým vyhlídkovým autobusem po barcelonských památkách, projíždku lodí a rovněž procházku po historické čtvrti Gracia.

Množství inspirací nám také přineslo sdílení samotných účastníků a prezentaci jejich prací a škol. Problémy ve školství bývají všude, avšak řešení jsou pokaždé jiná a originálnější. Hyperaktivita, nesoustředění a zvýšené potřeby pohybu jsou v některých základních školách v Maďarsku řešena tím, že děti mají denně jednu hodinu tělocviku. V jiných školách děti nenavštěvují besídku pro své rodiče, ale učitelé navštěvují besídku a představení pro ně a jejich rodiče. Rodiče zároveň organizují plesy a oslavy pro učitele. V další zemi pak všechny děti dané školy navštěvují na konec školního roku tanec, který společně všem předvedou. Jinde zase deváťáci na rozloučenou skládají písně pro své učitele. V Budapešti zvýšená poptávka po anglickém jazyku vedla k zakládání bilingvních škol. Jejich výuka cizího jazyka se velmi podobá té naší, začínají s výukou Aj již ve školce a pokračují na stejném principu jako u nás, akorát na střední škole se začíná s bilingvní výukou, která probíhá jak s rodilými mluvčími, tak i online.

POSITIVE MINDSET AND WELL-BEING IN SCHOOLS

Mgr. Diana Freiová

Na konci kurzu jsme si měli možnost připravit svůj „design“ projekt. Já jsem si vybrala téma Daily well-being in my classes, tedy jak dosáhnout ve svých hodinách duševní pohody s pomocí pětiminutových praktik mindfulness. Už jsem první kroky k praktické realizaci učinila a tyto techniky mají u mladších žáků pozitivní odezvu.

Doposud jsme byli zvyklí usilovat o poznatky, fakta, data a honit se za studijními výsledky, abychom uspěli ve svém budoucím povolání. Svět se však nenávratně změnil a teď potřebujeme především dovednosti, abychom byli šťastnými.

Potřebujeme:

- ☑ Positive emotions: pozitivní emoce, abychom se cítili dobře každý den,
- ☑ Engagement: zaujatost, abychom byli motivováni dělat to, co děláme každý den,
- ☑ Relationships: kladné vztahy, abychom se obklopovali lidmi, které máme rádi a je nám s nimi dobře, a to nejlépe každý den,
- ☑ Meaning: smysluplnost, abychom si mohli ujasnit, proč vykonáváme určitou věc a neztráceli směr ve svém životě,
- ☑ Accomplishment: dosažitelnost, abychom své sny mohli přetvořit ve skutečnost a neztráceli naději.

Toto je koncept trvalého štěstí tzv. „PERMA model of well-being“ dle amerického psychologa Martina Seligmana. Úspěch v podobě trvalého štěstí si přejí všichni rodiče pro své děti. Toto by měl být i směr budoucího školního systému.

Momentálně ve světě existují tři země, kde pozitivní způsob uvažování a duševní pohodu vyučují již od základní školy: v USA, v Anglii a v Austrálii.

Díky naší ředitelce pí Dolejší a kurzům Mindfulness, které nabízí ve škole, a také díky poznatkům z programu Erasmus, které my ostatní učitelé můžeme aplikovat ve svých třídách a předávat dále svým kolegům, se ZŠ a MŠ Klíč může stát jednou z prvních základních škol v ČR, kde se aplikuje pozitivní myšlení a duševní pohoda. Zda však plně využijeme této příležitosti ukáže pouze budoucnost.

V neposlední řadě mi program pro další vzdělání učitelů pomohl setkat se se španělskými kolegy, které jsem předtím potkala na Erasmu u nás ve škole. Umožnil mi rovněž navázat nová přátelství a možná i budoucí spolupráci se zahraničními kolegy, kteří mají stejný cíl jako my, a to přinést více pohody a pozitivní přístup žákům ke vzdělávání.

Barcelonu jsem si nakonec zamilovala. Vřele ji doporučuji jako skvělé místo pro vzdělání, cestování, poznání i praxi cizího jazyka.

Bc. Luboš Fulín

Kurz: Budoucnost hodnocení žáků

Na konci srpna roku 2022 jsem se zúčastnil kurzu "Intelligent Assessment and Evaluations". Kurz se konal na ostrově Tenerife. Tématem kurzu bylo moderní hodnocení žáků. Toto je velmi aktuální téma, které nás v našich školách bude provázet v následujících letech. Kurz se konal v krásném historickém městě La Laguna a byl veden skvělou lektorkou Petrou Mundy. Většina kurzu byla naplněná praktickými cvičeními a informacemi, které budu moci využívat ve své praxi každý den. Kurz byl příležitostí nejen k odbornému vzdělání, ale také k návštěvě překrásné přírody ostrova Tenerife. Kurz byl opravdu velmi přínosný, doslova nabitý praktickými ukázkami a cvičeními, která využije ve své učitelské praxi.

Nejdůležitější poznatky, které jsem si z kurzu odnesl.

V našich školách se mění mnoho věcí. Škola se zásadně proměnila od dob, kdy ji navštěvovali rodiče současných žáků. Snažíme se zavádět moderní metody výuky, digitální technologie, žáci mají možnost navštěvovat školy v zahraničí, účastní se mnoha projektů a mimoškolních aktivit.

Jedna věc se však od dob našich babiček nezměnila a tou věcí je známkování. Již desítky let, možná ještě déle se držíme zažitého známkování 1 až 5. Když naše dítě donese ze školy jedničku, jsme spokojeni a vše je v pořádku. Pokud donese horší známku, jakou informaci to rodičům podá? Jedinou informací je pro ně fakt, že jejich dítě něco neumělo, a to je málo. Zámka nemá přidanou hodnotu. Hodnocení žáků by mělo především ukázat na silné a slabé stránky a nejen konstatovat, že něco není v pořádku. Navíc známka nic nevypovídá na příklad o tom, jak k zadanému úkolu žák přistupoval, jak se choval, nebo jak spolupracoval s ostatními v týmu. Budoucnost hodnocení tedy ve známkování rozhodně nehledáme. Úkolem moderní školy je rozvíjet v dětech jejich silné stránky, rozvíjet jejich kompetence.

Správné hodnocení se neobejde bez pečlivého zadání úkolu a předem připraveného hodnocení. Zadání musí být nejen jasné, ale také detailní. Při zadávání je třeba používat vhodný jazyk a pokud je to možné rozčlenit zadání na dílčí úkoly od nejjednoduššího k nejtěžšímu. S tím, jak bude jejich práce hodnocena, musí být žáci předem seznámeni, nejlépe formou tzv. rubrik, které mohou použít již v průběhu vypracování. Správné je také stanovit minimum, kterého musí být dosaženo, aby práce mohla být ohodnocena. Na tento styl zadávání a hodnocení je třeba děti zvykat ideálně již od nejnižších tříd.

INTELLIGENT ASSESSMENT AND EVALUATIONS

Bc. Luboš Fulín

Důležitou součástí hodnocení také self-assessment (sebehodnocení) a peer-assessment (vzájemné hodnocení). Self-assessment učí děti přemýšlet o své práci a pokud jim položíme správné otázky, motivuje je ke zlepšování. Žáci by se měli zamyslet nad otázkami jako:

- Co jsem se naučil?
- Jak mi to pomůže?
- Co bude následovat?
- Bavilo mě to?
- Jak by mě to bavilo víc?

Peer-assessment motivuje k zamýšlení nad ostatními v týmu, nutí k převzetí odpovědnosti za svoji roli v týmu a formuje vztahy mezi dětmi. V tomto případě se například ptáme:

- Udělal spolužák svoji práci?
- Pomáhal ostatním?
- Nevyrušoval ostatní?
- Chtěl bych s ním spolupracovat i příště?

Celkové hodnocení žáka tedy nemůže být založeno jen na základě jeho znalostí, ale do budoucna bude muset také zahrnovat přístup k zadávaným úkolům, integritu jeho přípravy jak doma, tak ve škole, jeho chování, týmovou práci a jeho předpoklady pro daný předmět.

Těmto uvedeným požadavkům známky, tak jak je používáme dnes, již prostě nestačí.

BUDOVÁNÍ DUŠEVNÍHO ZDRAVÍ A POHODY

Gabriela Haklová

Budování duševního zdraví a pohody

Koncem léta 2022 jsem měla možnost, v rámci dalšího vzdělávání pedagogů, poprvé se zúčastnit kurzu Erasmus+. Místem konání bylo město Split v Chorvatsku a tématem bylo "Building better mental health and well-being". Jednalo se tedy o kurz zaměřený na budování duševního zdraví a pohody. Toto je velmi důležité téma jak pro učitele, tak pro jejich žáky, protože pouze vyrovnaný učitel může žákům poskytnout příjemnou atmosféru ve třídě. Při práci tak obě strany mohou zažívat pohodu a radost ze vzdělávání a společně stráveného času.

Celý kurz se konal ve velmi přátelské atmosféře, kde bylo možné potkat se s pedagogy, ale také psychology celkem ze čtrnácti Evropských zemí. Kurz byl veden profesionálními a zkušenými lektory - pedagogy a obsahoval teoretickou výuku z oblasti vztahů mezi učiteli a žáky, jak vytvořit příjemné klima ve třídě, jak motivovat žáky při výuce, jak provádět duševní hygienu učitelů. Důraz byl kladen na uvědomění si přítomného okamžiku, kdy je důležité, aby žák i učitel uměl plně prožívat přítomnost a přítom zvládat své emoce a zachoval si odstup od všech různých myšlenek, které ho ovlivňují v úsudku. V dnešní uspěchané době je velmi těžké se zastavit a naučit se uvědomit si, co se děje uvnitř nás tady a teď. Bez vracení se do minulosti a předjímání budoucnosti. Z větší části tvořila kurz praktická výuka a cvičení. Tato cvičení probíhala v tělocvičně, v přírodě i ve třídě. Jednalo se o základní techniky dýchání a prvky jógy, které dovedou zklidnit tělo i mysl. Dále o praktická cvičení a příklady z praxe, kde jsme si vyzkoušeli, jak pracovat s emocemi, s negativními myšlenkami, s empatií vůči sobě samému a ke svému okolí.

Kromě nově získaných zkušeností z kurzu jsem poznala také mnoho zajímavých lidí z celé Evropy, a také jsem se seznámila s kulturou Chorvatska a jejich systémem vzdělávání.

Tento kurz byl pro mě velmi přínosným zážitkem, který mi ukázal nové pohledy na mou práci s dětmi, naučil mě zastavit se a vnímat věci kolem sebe jinak než doposud. Všechny své nově nabyté znalosti se budu snažit začlenit do aktivit a vzdělávání v mateřské škole.

— mateřská - základní - střední —

ŠKOLA KLÍČ